

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Wyciąg z decyzji w sprawie Landsbanki Íslands hf. na mocy dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych

(2010/C 341/05)

Orzeczeniem sądu okręgowego w Reykjavíku wydanym w dniu 22 listopada 2010 r. Landsbanki Íslands hf., nr rej. 540291-2259, Austurstræti 16, 101 Reykjavík („bank”) objęto postępowaniem likwidacyjnym zgodnym z zasadami ogólnymi zawartymi w rozdziale XII, sekcja B ustawy nr 161/2002, z zastrzeżeniem przepisu przejściowego V, pkt 3 i 4 tejże ustawy, ze skutkami prawnymi, jakie wskazano w pkt 2 tego przepisu przejściowego, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych art. 2 ustawy nr 132/2010.

Z dniem 7 października 2008 r. Urząd Nadzoru Finansowego przejął uprawnienia zgromadzenia akcjonariuszy i wyznaczył komitet ds. reorganizacji kryzysowej banku. Na mocy przepisów ustawy nr 129/2008 w powiązaniu z ustawą nr 21/1991, decyzją sądu z dnia 5 grudnia 2008 r. bank uzyskał zezwolenie na moratorium na spłatę długów. Zezwolenie to zostało następnie trzykrotnie przedłużone – po raz ostatni w dniu 31 sierpnia 2010 r. – i wygasa najpóźniej niż z dniem 5 grudnia 2010 r., bez możliwości dalszego przedłużenia zgodnego z prawem.

Ustawą nr 44/2009, która weszła w życie dnia 22 kwietnia 2009 r., wprowadzono zmiany dotyczące charakteru i przedmiotu moratorium na spłatę długów udzielonego przedsiębiorstwu finansowemu. Zgodnie z pkt 2 przepisu przejściowego II ustawy nr 44/2009 (przepisu przejściowego V ustawy nr 161/2002), moratorium na spłatę długów podlegało przepisom art. 101 ust. 1 oraz art. 102, 103 i 103a ustawy nr 161/2002, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych pierwszymi materialnoprawnymi ustępami art. 5, art. 6, 7 i 8 ustawy nr 44/2009, jak gdyby przedsiębiorstwo podlegało postępowaniu likwidacyjnemu na mocy orzeczenia sądu w dniu wejścia w życie ustawy. Ustalono natomiast, że postępowanie likwidacyjne należy traktować jako uprawnione moratorium na spłatę długów, jak długo uprawnienie pozostaje w mocy. Ustawa nr 44/2009 stanowi ponadto, że z chwilą wygaśnięcia uprawnienia, przedsiębiorstwo – nawet bez odpowiedniego orzeczenia sądu – powinno automatycznie zostać uznane za postawione w stan likwidacji zgodnie z przepisami ogólnymi. Zarząd likwidacyjny został powołany orzeczeniem sądu okręgowego w Reykjavíku z dnia 29 kwietnia 2009 r.

Opublikowano stosowne powiadomienie skierowane do wierzycieli, a termin składania roszczeń wygasł z dniem 30 października 2009 r. W *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Powiadomienia państw członkowskich, 2009/C 125/08) opublikowano ponadto ogłoszenie o przedłużeniu moratorium wobec banku. W ogłoszeniu tym wezwano do wnoszenia roszczeń, przypominając o ściśle obowiązującym terminie. Złożone roszczenia rozpatrywano następnie w trakcie trzech spotkań, a dwa kolejne zapowiedziano na 1 grudnia 2010 r. oraz dzień 19 maja 2011 r. Przeprowadzone zostaną wówczas ostateczne rozmowy na temat uznania bądź odrzucenia konkretnych roszczeń.

Ustawą nr 132/2010, która weszła w życie dnia 17 listopada 2010 r., wprowadzono kolejne zmiany do ustawy nr 161/2002, w efekcie których przed wygaśnięciem moratorium udzielonego przedsiębiorstwu, komitet ds. reorganizacji kryzysowej banku oraz jego zarząd likwidacyjny mogą wspólnie zażądać postawienia go w stan likwidacji na mocy orzeczenia sądu zgodnie z przepisami ogólnymi pod warunkiem spełnienia materialnoprawnych przepisów art. 101 ust. 2 pkt 3) tej ustawy. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, wszelkie czynności dokonane po wejściu w życie ustawy nr 44/2009 a podczas moratorium, którym objęto bank, pozostaną skuteczne.

Podstawą wniosku o wydanie orzeczenia i samego orzeczenia z dnia 22 listopada 2010 r. była zmiana wprowadzona ustawą nr 132/2010. W decyzji sądu uznano za spełnione warunki prawne wymagane do podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania likwidacyjnego. Aktywa banku wynoszą około 1 138 mld ISK (na podst. aktualnych szacunków odzyskanych kwot oraz kursu wymiany korony islandzkiej z dnia 30 września 2010 r.), przy sumie należności sięgającej w przybliżeniu 3 427 mld ISK. Co za tym idzie, bank jest niewypłacalny i nie będzie w stanie zaspokoić w pełni roszczeń wierzycieli; wykluczona została również możliwość, że trudności z uregulowaniem płatności mają przejściowy charakter, por. art. 101 ust. 2 pkt 3) ustawy nr 161/2002. Decyzja sądu potwierdza również, że zgodnie z przywołanym wyżej

przepisem w brzmieniu, jakie otrzymał po uchwaleniu ustawy nr 132/2010, skutki wszelkich kroków podjętych po wejściu w życie ustawy nr 44/2009 a podczas moratorium na spłatę długów banku pozostaną w mocy, co między innymi oznacza utrzymanie w mocy ustanowienia komitetu ds. reorganizacji kryzysowej banku oraz jego zarządu likwidacyjnego; odnosi się to również do wszelkich środków podjętych na mocy przepisów art. 101, 102, 103 oraz 103a ustawy nr 161/2002 – zob. pkt 2 przepisu przejściowego V tejże ustawy. Potwierdza się zarazem fakt, że kolejność zaspokajania roszczeń oraz wszelkie inne skutki prawne z reguły określone przed wydaniem decyzji o postępowaniu likwidacyjnym, w tym konkretnym przypadku winny być określone przed wejściem w życie ustawy nr 44/2009, to jest: przed dniem 22 kwietnia 2009 r.

Reykjavík dnia 25 listopada 2010 r.

Zarząd likwidacyjny Landsbanki Íslands hf.

Halldór H. BACKMAN, *pełnomocnik Sądu Najwyższego*

Herdís HALLMARSÓTTIR, *pełnomocnik Sądu Najwyższego*

Kristinn BJARNASON, *pełnomocnik Sądu Najwyższego*

Komitet ds. reorganizacji kryzysowej banku Landsbanki Íslands hf.

Lárentsínus KRISTJÁNSSON, *pełnomocnik Sądu Najwyższego*

Einar JÓNSSON, *pełnomocnik Sądu Okręgowego*
